

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. Пловдив, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теофана Б. Спасова

при участието на секретаря Таня Д. Стоилова
като разгледа докладваното от Теофана Б. Спасова Административно
наказателно дело № 20225330204196 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 618152-F619796/13.12.2021г. на Заместник Директора на ТД на НАП гр. Пловдив, с което на Тета ООД ЕИК 115830832 са наложени 4 административни наказания “Имуществена санкция” в размер на съответно 937.07лв; 250лв.; 250лв.; 545.22лв. за извършени нарушения по чл.182 ал.1 от ЗДДС.

Дружеството жалбоподател, чрез жалбата си, излага доводи, че атакуваното НП е неправилно незаконосъобразно, поради което иска неговата отмяна.

Въззиваемата страна, чрез представителя си юрисконсулт Манолева моли да се потвърди обжалваното наказателно постановление, като счита доводите на пълномощника на жалбоподателя за неоснователни.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира, че жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да накаже дружеството жалбоподател, наказващият орган е приел, че Тета ООД като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по фактури за доставка на безалкохолни напитки, бутилки, бидони, издадени от Куадрант Бевъриджис АД, по които е ползвал данъчен кредит, не е отразило в дневника за покупките издадените от доставчика кредитни известия по тези фактури в законоустановения срок – от първо до четиринадесето число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие, което е довело до определяне на декларирания от лицето резултат – ДДС за внасяне в по-малък размер с ДДС по кредитните известия.

В хода на съдебното следствие е разпитан актосъставителят Н. Х. Б.. Същият потвърждава отразеното в АУАН, като допълва, че съставил общо четири Акта.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да се кредитират напълно показанията на свидетеля, доколкото същите са ясни, логични и последователни и си кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

В хода на съдебното производство е изискана справка от Куадрант Бевъриджис АД, видно от която процесните кредитни известия са изпратени на жалбоподателя по електронен път-първите две на датите на тяхното издаване, а останалите две – на 02.09.2020г.

Съдът кредитира и събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в закона ред и не са били оспорени в нито един етап от производството от страните

Въз основа на събраните на делото доказателства, Съдът намира от правна страна, че описаното в НП деяние е безспорно доказано и правилно квалифицирано като нарушаване на чл.182 ал.1 от ЗДДС. Административно-наказващият орган е установил правилно фактическата обстановка по спора и е приложил вярно материалния закон. Жалбоподателят е бил санкциониран с процесното наказателно постановление за това, че не е отразил в дневника за покупките издадените от доставчика кредитни известия по фактури в законоустановения срок – от първо до четиринадесето число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие, което е довело до определяне на декларирания то лицето резултат – ДДС за внасяне в по-малък размер с ДДС по кредитните известия. Нормата е отправена до всички

лица, които се явяват регистрирани по ЗДДС, каквото е и Тета ООД.

Според цитираните разпоредби всяко регистрирано по ДДС лице следва когато е получател по фактури, по които е ползвало данъчен кредит, да отрази в дневника за покупките издадените от доставчика кредитни известия по тези фактури в законоустановения срок – от първо до четиринадесето число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие.

Настоящият съдебен състав намира, че хода на административно наказателната-преписка не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Спазени са изискванията на закона, като АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи.

Също така спрямо дружеството жалбоподател, правилно е била приложена санкционната норма и правилно административно -наказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният след които е тежестта на нарушението, като е наложил имуществена санкция в нейния твърдо определен размер според ползвания данъчен кредит. Следва да се отбележи, че административно – наказващият орган правилно е посочил санкционната разпоредба, така че основанието за налагане на всяка санкция е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Съдът намира за неоснователни наведените възражения по същество на спора. На първо място обстоятелството дали лицето знае изрично за издаване на кредитните известия е напълно ирелевантно, доколкото никъде в нормативната уредба задължението за отразяване на кредитното известие не е обвързано с други фактически действия, включително и чисто физическото му получаване. Именно затова е и предвидено задължението да се изпълни едва в месеца, следващ издаването му, тъй като търговската логика изисква в разумен срок, макар и не винаги веднага, търговецът да се снабди с всички документи относно предлаганите от него изделия. Още повече, че в конкретния случай и твърдението на нарушителя не отговаря на обективната истина, тъй като видно от представената от Куадрант Бевъриджис АД справка инкриминираните фактури и кредитни известия се изпращат на жалбоподателя по електронна поща и са заплатени чрез прихващане. Същите

са издадени във връзка с фактури, по които е ползвал данъчен кредит през периода на тяхното издаване и съответно кредитното известие се включва в дневника за покупки и справка-декларации с едномесечно закъснение, с което актосъставителя и АНО са определили, че е нарушение по чл. 182 ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 24 ал. 3 от ЗДДС. При така изложените факти жалбоподателят възразява в няколко насоки. На първо място сочи, че е недоказан състава на деянието по чл. 124 ал. 5 от ЗДДС, тъй като в рамките на АНН не е изследвано кога е получено кредитното известие от жалбоподателя и че този факт не се доказва от доказателството изискано от съда от „Куадрант Бевъриджис“. Съгласно чл. 124 ал. 5 от ЗДДС регистрираното по ЗДДС лице е длъжно да отрази получаваните от него кредитни известия в дневника за покупки през периода, през който са издадени. В случая те са получили кредитните известия в качеството на данъчно задължено лице, а именно, че се касае за получаване на доставка, защото в противен случай възприетото тълкуване, което възприема жалбоподателя това би довело до противоречие в изречението, че то се дължи през периода, в който са издадени. В административнонаказателната разпоредба на чл. 78 ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС, която изисква корекцията при намаляване на ДДС да бъде извършена през съответния данъчен период, през който са настъпили обстоятелствата. Това се потвърждава от практиката на ЕС и на българското административно-наказателно производство. Независимо от горното, че получаването на кредитните известия не е елемент от фактическия състав в настоящия случай бе изискана информация от доставчика за получаване на съответните кредитни известия и за извършване на плащанията по тях. Получи се такава информация видно от която по две от кредитните известия, издадени през м.07., същите са изпратени на получателя „Тета“ на дата на тяхното издаване, а останалите от 31.08., са изпратени на 02.09.2020 г., т. е. в срока по чл. 125 ал. 5 от ЗДДС за подаване на справка-декларация и отчетни регистри и съответно не е имало пречка те да бъдат включени и отразени в дневника за покупки от страна на „Тета“ ООД. Също така от информацията, представена от доставчика се установи, че възстановяването на суми по кредитните известия са станали последващи плащания като за всички кредитни известия, с изключение на кредитно известие № 8000002602/31.08.2020г. приспадането отново е извършено в срока на подаване на отчетни регистри и справка декларация. Тоест за „Тета“ ООД е било ясно, че плаща по-малко за получени

доставки именно във връзка с издадените кредитни известия.

На следващо място представената от „Куадрант Бевъриджис“ АД информация следва да се приеме за достоверна. От друга страна се доказва факта, за който се твърди, че не е доказан, а именно, че кредитните известия са получени в предвидения срок от жалбоподателят, но същият не е отразил същите по предвидения в ЗДДС ред. Освен това съдът намира, че няма пречка този факт да бъде доказан и в съдебното разглеждане на делото, тъй като съдът е длъжен да изясни при разглеждане на делото всички възникнали противоречия и наведени доводи. В административно-наказателното производство няма срок, до който да е допустимо ангажиране на доказателства след като те ще допринесат за разкриване на обективната истина. В този смисъл нито в ЗАНН, нито в НПК, към който Закона препраща за неуредените въпроси, е налице преклузивен срок за събиране и проверка на доказателства било по искане на страните, било по инициатива на съда. Следващото възражение, което се прави, че не било посочено дали разпоредбата на чл. 126 ал. 3 т. 1 от ЗДДС и дали била грешка, която трябва да бъде поправена в реда на този текст. Следва да се посочи, че чл. 126 от ЗДДС урежда начина, по който се коригират грешки във връзка с последващо коригиране на задължения. Фактът, че разпоредбата е озаглавена „корекция за грешки“ не означава, че се стимулира от страна на законодателя допускането им, а се има предвид един ред, по който след като веднъж тези грешки са допуснати, те да бъдат коригирани, което не означава, че това води до отпадане на административно-наказателната отговорност. Това е така, както е видно от административно наказателната разпоредба от ЗДДС, където в чл. 180 ал. 4, която касае неначисляване на данък и където обстоятелството, че е подал уведомление за коригиране на грешки по чл. 126 е съставомерен факт. Никъде другаде в административнонаказателните разпоредби законодателят не е посочил като изискване или при санкция да са налице условията по чл. 126 ЗДДС. Всъщност, ако се приеме логиката на жалбоподателя, това означава, че по всяко време данъчно задълженото лице би могло да се позове на чл. 126 от ЗДДС и да включва документи, когато пожелае в съответните данъчни периоди и администрацията да е безсилна да създаде необходимия ред и дисциплина, която се изисква с въвеждането на санкциите. Следващото възражение, че са допуснати съществени нарушения, тъй като с един акт и едно НП са описани няколко нарушения, съдът намира

че не е нарушение на административните правила. Коректно са описани деянията, коректно е посочено всяка наказателна норма и разпоредби, наложени са отделни наказания в съответствие с чл. 18 от ЗАНН, за всяко едно от деянията, по недвусмислен начин. Така, че не е налице нарушение. Последното възражение, което се прави по отношение на размера на санкцията. В тази връзка следва да се има предвид, че дружеството има предишни нарушения, част от които установени с влезли в сила съдебни решения. При проверката администрацията е констатирала и други нарушения, които са идентични с процесното административно нарушение. Самото производство касае четири нарушения, така че очевидно тук не става въпрос за инцидентен случай, а за системно нарушение, и за съответния резултат по ДДС в данъчния период.

Относно посочването на мястото и датата на извършване на нарушението. следва да се посочи, че в случая се касае за нарушение, което е извършено чрез бездействие, което представлява един сложен фактически състав, а именно неотразяване на кредитните известия в съответния период. Съгласно чл.125 ал.5 от ЗДДС получените кредитни известия следва да се отразят в дневника за покупки в срок до 14-то число на месеца, следващ месеца, през който е издадено кредитното известие, като съответно от 15-то число на същото, следващ месеца, лицето е изпаднало в нарушение, така че нарушението е извършено чрез бездействие. По отношение на мястото на нарушението следва да се приеме, че в случая справките – декларации и другите подлежащи на подаване документи или данни, съгласно чл.99 ал.1 от ДОПК се подават в компетентната Териториална Дирекция, освен ако с нормативен акт е предвидено друго. Съответно компетентната териториална дирекция, съгласно чл.8 ал.1 т.5 от ДОПК е тази по седалище и адрес на управление на ЮЛ, в случая ТД на НАП Пловдив. В НП е описано извършеното нарушение, затова, че не са отразени кредитните известия в дневника за покупки, издадени от доставчика в законоустановения срок – 14-то число на месеца следващ месеца, през който е издадено кредитното известие. Така, че възражението в тази насока от страна на жалбоподателя е неоснователно.

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63, ал.5 вр. ал.3 ЗАНН на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски в настоящото

производство за процесуално представителство от юрисконсулт, като съдът отхвърля претенцията за разноси на другата страна. С оглед на това, че конкретният размер на възнаграждението за юрисконсулт законът предоставя да се определи от съда, то съобразно с разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, който предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност, както и на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът намери, че следва да определи възнаграждение за ползваната юристконсултска защита в размер от 150 лева, което следва да бъде заплатено от жалбоподателя.

За изложените изводи съдът съобрази всички доказателства по делото.

По застъпените мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 618152-F619796/13.12.2021г. на Заместник Директора на ТД на НАП гр. Пловдив, с което на Тета ООД ЕИК 115830832 са наложени 4 административни наказания “Имуществена санкция” в размер на съответно 937.07лв; 250лв.; 250лв.; 545.22лв. за извършени нарушения по чл.182 ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Тета ООД ЕИК 115830832 да заплати на Заместник Директора на ТД на НАП гр. Пловдив сумата от 150лева, представляваща направените разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС в 14 дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____